

talt Kunstsmørret, men jeg synes, at egentlig kun det ærede Medlem fra Rønne har fremhævet de mange Betæneligheder, som med Rette er knyttede til dette Spørgsmaal Afgrøelse. De øvrige Medlemmer har væsentlig fremhævet de store Fordele, der vilde være, hvis man under tilstrækkelig Kontrol kunde bringe et godt Kunstsmør eller Blandingsmør, hvad man nu vil kalde det, ud paa Markedet. De Udtalelser, som i saa Henseende er fremsatte, falder i væsentlig Grad sammen med, hvad jeg sagde ved Fremsettelsen af Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke gentage det. Jeg ved, at Ernæringsraadet i høj Grad er optaget af Spørgsmaalet. Det gælder om at finde en Løsning, hvorigennem Befolkningen ikke narres for noget af det Fedtstof, som ernæringsmæssigt tilkommer den. Det gaar ikke an at tage Hensyn til Smagen og Udseendet paa Ernæringsens Bekostning; men hvis man kan finde en tilfredsstillende Produktionsform, saa at man kan inddrage et godt Blandingsprodukt under Fedt-rationeringen, vil sikkert ingen have noget derimod. At det har været nødvendigt for Tiden at udstede Forbud mod at blande Smør med ukontrollerede Produkter, tror jeg, ingen, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, kan være i Tvivl om. Der begyndte nemlig allerede at udvikle sig en højst tvivlsom Industri — jeg sigter ikke her til det Produkt, som blev omtalt af det ærede Medlem fra Ærø, og som ogsaa andre Medlemmer har beskæftiget sig med —, idet Folk, som intet som helst Kendskab havde til Mejeriproduktion, f. Eks. Haandværkere, fremstillede og forhandlede „særdeles fortrinlige Smørblandinger“; Formaalet hermed var selvfølgelig at skaffe Producenten en særlig Fordel. Fabrikationen af det Produkt, som det ærede Medlem fra Ærø har omtalt, er jo fortsat under denne Ordning, idet det er gaaet over fra at have været et Produkt af Smør til at være et direkte af Mælk fremstillet Produkt, og det er netop naaet til sin nuværende Fuldkommenhed, hvis man kan bruge dette Udtryk, i den Periode, i hvilken det har været forbudt at anvende Smør i disse Blandinger.

Det ærede Medlem fra Maribo (P. Pedersen) rettede til mig to særlige Spørgsmaal, idet han jo i øvrigt gav Lovforslaget sin Tilslutning. Jeg skal til Slutning besvare disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem nævnede, at der stadig gik Rygter rundt i Landet om Udsigter til Forbud mod al Hjemmeslagning, og at lige saa ofte dette Rygte blev dementeret, lige saa ofte op-

stod det atter paa en anden Kant af Landet, fandt Tiltro og medførte de Følger, som det ærede Medlem skildrede. Jeg maa altsaa frygte for, at det ikke vil kunne standse Rygterne, naar jeg nu erklærer, at der ingen Sinde har været tænkt paa at komme med noget Forbud imod Hjemmeslagning til eget Brug. Slige Rygter kan kun virksomt imødegaas derved, at hele Pressen undlader at skænke dem Husly, og at den medvirker til at standse dem, hvis de af en eller anden Aarsag sættes i Bevægelse.

Det ærede Medlem spurgte mig videre, om Oliekagebeholdningerne kunde forventes udsendt snart, og det ærede Medlem brugte med Rette det Udtryk, om en Rationering af Oliekager var forestaaende. Jeg skal herom sige, at Spørgsmaalet om Oliekageres Udlevering har været Genstand for langvarige Overvejelser indenfor de sagkyndiges Kredse, men at der her var en saglig Uoverensstemmelse, som gik paa tværs af alle sædvanlige Opstillinger indenfor Landbruget. Det var ikke det store Landbrug kontra det lille Landbrug. Det var ikke Landbruget af en Art overfor Landbruget af en anden Art, heller ikke Landbrugere af en politisk Anskuelse overfor Landbrugere af en anden politisk Anskuelse. Men der var en Tværnsnitdeling: en Kreds mente, at Oliekagerne vilde gøre størst Nytte for hele Landet, ogsaa for Mælkeproduktionen, hvis de bevaredes til Foraaret og kom i det vanskelige Øjeblik i Foraarsmaanederne, da man ikke havde noget af de Goder, vi endnu er i Besiddelse af, til Raadighed. En anden Kreds mente derimod, at det var rigtigst, at de kom ud i den nuværende Overgangsperiode. Efter langvarige Overvejelser er man sluttet med at mene, at det var rigtigst, at Kagerne kom ud i denne Del af November Maaned, og jeg kan tilføje, at de forberedende Skridt til Rationeringen er saa langt fremme, at der rimeligvis allerede i Morgen kan udgaa Bekendtgørelse om, hvorledes man skal sikre sig sin Andel af Kagerne. Den vil være i Overensstemmelse med det Forslag, som det staaende Landbrugsudvalg har fremsat i saa Henseende, hvorefter Kagererationeres i Forhold til Antallet af Malkekøer og saaledes, at man ved, at der kræves Kornnævnets Tilladelse til at hente Kagerne paa Udleveringsstedet, skulde kunne sikre sig, at de, der er i Besiddelse af et større Kvantum Kager end det, der kan blive hver Malkeko til Del, ikke faar Andel i den Beholdning af 32,000 Tons, som nu kan bringes ud. Samtidig skulde Korn-